

Notranji boj.

Vedno v meni duh in duša¹⁾
 za prevlado se poskuša,
 to nesreče moje vir:
 vedno v meni je prepir.
 Ali jaz sem pevče-bore,
 dvema vstreči ki ne more —
 oj gorjé!
 Naj prevlada um li duša,
 koga pevče naj posluša?
 Ha, prevlada naj srcé!
 Bilo mi nikdar ni k sreči,
 ali nečem ga zavreči:
 k sreči ali za gorje,
 v meni vlada naj srcé!

S. Gregorčič.

Ti nisi kraljica!

Ne budem te, ljubica, v zvezde koval,
 ne budem ti zidal oltarja;
 ti nisi mi solnce blestečega dne,
 ti nisi mi jutranja zarja.

Ti nisi visoka, ponosna gospa,
 ti nisi mogočna kraljica
 in nisi kot cenjeni biser morja. — —

Prelestna kot sanje pomladne noči
 in sveta kot misel pobožna
 in nežna kot cvetje brsteče si ti,
 kot tih spomini — otožna.

In plamen ti v mehkih očeh ne gori,
 kot morje so temne, brezdanje,
 in kadar se v tvoje zamislim oči,
 zamislim v otožne se sanje — —!

P. Grošelj.

¹⁾ = um in srce.